

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg havde jo, desværre må jeg sige, den mistanke, at det var det svar, vi ville få i dag: at den bortforklaring, statsministeren nu kom med, var den forklaring, han ville forsøge at slippe af sted med over for Folketinget og over for offentligheden.

Derfor fandt jeg det materiale frem, som Folketinget tog stilling ud fra sidste forår, da udenrigsministerens beslutningsforslag blev fremlagt. Jeg læste også den efterfølgende debat, som jeg selv deltog i, igennem, og her meddelte udenrigsministeren gang på gang Folketinget, at der var masseødelæggelsesvåben, og derfor skulle vi i krig.

Kl. 13.10

Jeg kan ikke huske, hvor mange gange udenrigsministeren sagde det dengang, men det er blevet talt op i Ekstra Bladet, tror jeg. Det var i hvert fald utallig mange gange, og det var grundlaget for beslutningen. Men det var et forkert grundlag, og det er endog muligt, at vores efterretningstjenester allerede på det tidspunkt, da udenrigsministeren gav Folketinget disse forkerte oplysninger, var klar over, at oplysningerne var forkerte.

Der gemmer sig en dyb, dyb skandale bag dette her, og er den allerstørste skandale ikke – det vil jeg godt spørge statsministeren om – at man her i Danmark vil fejte tingene ind under gulvtæppet, og at man ikke vil have en undersøgelseskommission ligesom den, de nu får i USA?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Forudsætningen for at bruge penge på at undersøge noget er jo, at der er noget at undersøge, og det er der ikke, fordi den beslutning, som det danske Folketing har truffet, er baseret på fuldstændig åbne, tilgængelige kilder og på, at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

En militærdiktator kan da ikke bare gang på gang lade hånt om, hvad FN's Sikkerhedsråd beslutter, uden at det må have en konsekvens. Ellers sender man jo et farligt signal til alverdens tyranner og terrorister om, at de bare kan gøre, som det passer dem, for der er ingen, der griber ind over for dem. Det var det, den danske regering sagde, og det var det, et flertal i Folketinget tilsluttede sig. Det måtte have en konsekvens, derfor gik vi med i den internationale koalition, og der er ikke noget at undersøge, for det er en politisk beslutning. Det er da en ærlig sag, at hr. Keld Albrechtsen er uenig i den, men det giver

da ikke grundlag for at undersøge den. Tingene er lagt fuldstændig åbent frem.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, statsministeren har en heldig dag med hensyn til at besvare de spørgsmål, der bliver stillet. Han svarer slet ikke på dem.

Jeg vil gøre det grundigt. Jeg vil bede statsministeren bekræfte, at da udenrigsministeren kom her til Folketinget med sit beslutningsforslag, var grundlaget for beslutningsforslaget – hvilket også blev bøjet i neon under debatten – at Irak var i besiddelse af masseødelæggelsesvåben. Det var grundlaget, det var det grundlag, Folketinget fik at vide af regeringen.

Mener statsministeren ikke, det er et fundamentalt problem, hvis vi står i den situation, at Danmark kan træffe beslutning om at gå i krig på et forkert grundlag? Og mener statsministeren ikke, det for enhver pris bør forhindres, at det endnu en gang i fremtiden kan ske, at vi her i Folketinget træffer en beslutning om at gå i krig på et grundlag, der viser sig at være forkert, og som både vores efterretningstjenester og udenrigsministeren måske allerede på det tidspunkt ved er forkert? Det vil jeg godt spørge statsministeren om, for jeg synes, det er helt rygende, hvis statsministeren vil fejte tingene ind under gulvtæppet her i Danmark, mens der foregår kommissionsundersøgelser af den samme sag i England og USA.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alle ved jo, at på det tidspunkt var der en bred debat om masseødelæggelsesvåben i Irak, og der var ganske mange, som var af den opfattelse, at der *var* masseødelæggelsesvåben. Det er helt rigtigt, og vi var i øvrigt ikke de eneste, der var af den opfattelse. Det var der rigtig mange der var, det var der også i denne sal, men det kan vi vende tilbage til.

Men det indgik slet ikke i beslutningsforslaget. Der var en debat om det, javel, men beslutningsforslaget, som blev behandlet her i Folketingssalen – og nu synes jeg hr. Keld Albrechtsen skulle læse det – opregner 13 specifikke forhold, som regeringen lagde afgørende vægt på. Der blev ikke henvist til håndfaste beviser for beholdninger af masseødelæggelsesvåben, nej, det var begrundet i, at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og at sådan en tyran da ikke bare kan tilsidesætte det, FN beslutter, uden at det må have en konsekvens, for så underminerer man jo respekten for